

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาการจัดการธุรกิจของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ธ.ก.ส. สาขานันคิม กิ่งอำเภอเกาะจันทร์: กรณีศึกษากลุ่มสตรีนำพริกปูงรสต้าบลท่าบูญมี กิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี เป็นการศึกษาการบริหารจัดการองค์กร บุคลากร เงินทุน วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารธุรกิจของกลุ่ม วิเคราะห์ผลการดำเนินธุรกิจของกลุ่ม และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการจัดการด้านบุคคล การเงิน วัสดุอุปกรณ์ การตลาดและการผลิตของกลุ่มสตรีนำพริกปูงรสต้าบลท่าบูญมี โดยใช้วิธีการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ได้จากการทำ SWOT ANALYSIS การประชุมสนทนากู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการและสมาชิก จำนวน 36 คน ผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลคณะกรรมการฯ และสมาชิกกลุ่มสตรีนำพริกปูงรสต้าบลท่าบูญมี

คณะกรรมการและสมาชิก ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 27.78 การศึกษาจบการศึกษาระดับป्रถวนศึกษา ร้อยละ 69.44 สถานภาพสมรส ร้อยละ 72.22 อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 55.56 และรายได้ระหว่าง 3,001 - 4,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 63.88

การบริหารจัดการของกลุ่มสตรีนำพริกปูงรสต้าบลท่าบูญมี สรุปผลได้ดังนี้

การรวมกลุ่มฯ เป็นวิสาหกิจชุมชน แต่ลักษณะของการดำเนินงานเป็นธุรกิจ SMEs วิธีการดำเนินงานจริง ๆ ไม่ใช่การดำเนินงานกลุ่ม แต่เป็นการดำเนินธุรกิจครอบครัวของประธานกลุ่มฯ มีสมาชิกทำงานร่วมกันจะเป็นลักษณะการจ้างแรงงานจากสมาชิก การบริหารจัดการองค์กร ไม่เป็นระบบที่ชัดเจน ประธานจะเป็นผู้สั่งการและตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน การบริหารงานบุคคล สมาชิกมีความรู้ ความสามารถด้านการตลาดไม่เท่ากับประธานฯ สมาชิกไม่มีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมทำแม่ไม่มีความรู้สึกลว่าเป็นเจ้าของ ความมีที่ปรึกษามี้อาชีพมาบริหารจัดการ การบริหารเงินทุน มีเงินทุนจำนวน 4,653,600 บาท เป็นทุนภายใน จำนวน 3,600 บาท ทุนภายนอกกู้ยืม จำนวน 4,650,000 บาท ประธานขอภัยเงินในนามของกลุ่ม โดยใช้หลักทรัพย์ของตนเองค้ำประกัน มีการชำระคืนเงินกู้เป็นบางส่วนแล้วน้อยเท่านั้น กลุ่มขาดเงินทุนหมุนเวียน

เนื่องจากการขายให้ห้างสรรพสินค้าต้องส่งของก่อน และเรียกเก็บเงินภายหลัง ประกอบกับกลุ่มต้องซื้อวัตถุคิบและต้องจ่ายเงินค่าแรงงาน การบริหารวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร มีเพียงพอในการผลิต แต่ขาดความรู้ในการซ่อมแซม การใช้เทคโนโลยีการผลิตไม่ยุ่งยากและซับซ้อน การบริหารจัดการธุรกิจ ด้านการผลิต มีประเภทของผลิตภัณฑ์ จำนวน 31 รายการ วัตถุคิบ มีราคาแพงและราคาไม่คงที่ คุณภาพ ไม่สม่ำเสมอ และด้านการตลาด จำหน่ายให้ห้างสรรพสินค้า ซึ่งเสียค่าธรรมเนียมห้างสรรพสินค้าค่อนข้างสูง ด้านข้อมูลข่าวสาร กลุ่มได้จัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อเปิดช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารทาง Internet

ผลการดำเนินธุรกิจ

การดำเนินธุรกิจของกลุ่มสตรีน้ำพริกปูรงสตําบลท่านบุญมี กลุ่มไม่ได้จัดทำบัญชี เป็นเพียงตัวเลขคร่าวๆ สิ่งที่นำเสนอเป็นการประมาณการตามที่กลุ่มจำได้ เป็นเพียงรายรับ- รายจ่าย ที่ไม่อาจวัดประสิทธิภาพได้ ผลการดำเนินงาน ปี 2548/2549 ปรากฏว่า กลุ่มมีรายได้จากการดำเนินงาน จำนวน 4,200,000 บาท มีต้นทุนขาย จำนวน 1,693,020 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.31 ของรายได้ มีค่าใช้จ่ายในการขาย จำนวน 1,317,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.36 มีค่าใช้จ่ายในการบริหารทั่วไป จำนวน 729,120 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.36 คงเหลือกำไรสุทธิ จำนวน 460,860 บาท หรือร้อยละ 10.97 ของรายได้ แต่กลุ่มไม่มีการจ่ายเงินปันผล เป็นเพียงการช่วยเหลือสมาชิกยามเดือดร้อนเรื่องเงิน ที่ไม่พอส่งกองทุนหมู่บ้าน หรือสมาชิกเจ็บป่วย เนื่องจากสมาชิกส่วนใหญ่ มีฐานะยากจน อย่างไรก็ตาม กลุ่มยังมีภาระที่จะต้องรับผิดชอบในหนี้เงินกู้

กลุ่มสตรีน้ำพริกปูรงสตําบลท่านบุญมี ได้มีการประมาณการรายได้-รายจ่ายของ ปี 2550 มีรายได้จากการดำเนินงาน จำนวน 11,000,000 บาท มีต้นทุนขาย จำนวน 4,434,100 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.31 ของรายได้ มีค่าใช้จ่ายในการขาย จำนวน 3,123,978 บาท ร้อยละ 28.39 มีค่าใช้จ่ายในการบริหารทั่วไป จำนวน 1,909,600 บาท ร้อยละ 17.3 คงเหลือกำไรสุทธิ จำนวน 1,532,322 บาท หรือร้อยละ 13.93 ของรายได้ จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่ากลุ่มฯ มีการพัฒนาการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น มีผลให้มีกำไรเพิ่มมากขึ้นด้วย

อภิปรายผล

จากการศึกษาการจัดการวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษากลุ่มสตรีนำพริกปูงรสต้าบลท่านญูมี พบว่า การบริหารจัดการเป็นธุรกิจครอบครัว มีสมาชิกทำงานร่วมกันจะเป็นลักษณะการจ้างสมาชิก

การบริหารจัดการองค์กร ไม่เป็นระบบที่ซัดเจน ประชาชนมีอำนาจในการสั่งการและตัดสินใจ การบริหารงานบุคคลกร สมาชิกยังไม่มีความสามารถด้านการตลาด การดำเนินธุรกิจไม่มีมืออาชีพเข้ามาร่วมบริหารจัดการ ถ้าจะขยายกิจการเป็นไปได้ยาก เนื่องจากขาดวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องจักรในการผลิต ด้านเทคโนโลยีการผลิต ไม่ซับซ้อน และกลุ่มไม่มีช่องทางการรับข้อมูล ข่าวสารความต้องการของลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (2542: อัคสำเนา) ที่สรุปปัญหา SMEs ในภาพรวม คือ ด้านการจัดการ SMEs ผู้ประกอบการมักขาดความรู้ในการจัดการหรือการบริหารงานที่มีระบบใช้ประสมการณ์จากการเรียนรู้ โดยเรียนรู้เรียนพิเศษ เป็นหลัก อาศัยบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้องมาช่วยงาน การบริหารภายในลักษณะนี้แม้จะมีข้อดีในเรื่องการดูแลทั่วถึง (หากธุรกิจไม่ใหญ่นัก) แต่เมื่อ กิจการเริ่มขยายตัว หากไม่ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีระบบก็จะเกิดปัญหาเกิดขึ้นได้ ข้อจำกัดทางเทคโนโลยีโดยทั่วไป SMEs มักใช้เทคนิคการผลิต ไม่ซับซ้อน เนื่องจากการลงทุนต่ำ และผู้ประกอบการ/พนักงานขาดความรู้พื้นฐานที่รองรับเทคนิควิชาที่ทันสมัย จึงทำให้ขาดการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ดี ข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล เนื่องจากปัญหาและข้อจำกัดต่างๆ ข้างต้น SMEs โดยทั่วไป จึงค่อนข้างมีจุดอ่อนในการรับรู้ข่าวสารด้านต่างๆ เช่น นโยบายและมาตรการของรัฐ ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด ฯลฯ

กลุ่มฯ ขาดเงินทุนที่นำมาใช้เป็นทุนหมุนเวียน ขาดความรู้ความชำนาญในการจัดทำบัญชี และไม่มีการบันทึกบัญชีที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมคิด ชาตุศรีพิทักษ์ (2541: 12) ที่ว่าปัญหาของวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ด้านการเงิน คือ ไม่มีแหล่งระดมทุน เนื่องจากเป็นกิจการขนาดเล็ก ไม่มีสินทรัพย์ถาวร เพื่อใช้ในการค้ำประกันเงินกู้ เจ้าไม่ต้องคาดทุน เพราะระบบบัญชีไม่ได้มาตรฐาน

การผลิต กลุ่มมีประเภทผลิตภัณฑ์หลากหลาย ด้านวัตถุดิบมีราคาแพง และราคาไม่คงที่ คุณภาพวัตถุดิบไม่สม่ำเสมอ ควรส่งเสริมให้มีการปลูกวัตถุดิบในชุมชน ด้านการตลาด การนำสินค้าไปจำหน่ายที่ห้างสรรพสินค้า ทำให้มีค่าใช้จ่ายเป็นธรรมเนียมของห้างสูง ราคาสินค้าที่ขายในตลาดนัดหรือตลาดสด มีราคาถูก การส่งสินค้าไปขายยังไม่ทั่วประเทศ

ผลการดำเนินงานปี 2549 กลุ่มมีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย แต่ไม่มีการจ่ายเงินปันผล จะเห็นได้ว่ากลุ่มนี้จากการประมาณรายได้-รายจ่ายปี 2550 กลุ่มนี้ปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น ลุ่ทางการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น มีผลให้มีกำไรเพิ่มมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

การบริหารองค์กร กลุ่มควรมีการบริหารจัดการในรูปแบบองค์กรวิสาหกิจชุมชน ที่ชัดเจน ไม่ใช่ธุรกิจครอบครัว เสนอให้ส่วนราชการ/ธ.ก.ส. ให้คำแนะนำ ส่งเสริมและสนับสนุน ในเรื่องของการพัฒนาองค์กร และบุคลากรให้มีความรู้ในการบริหารจัดการ

การบริหารบุคลากร ส่วนราชการ/ธ.ก.ส. หรือภาคเอกชนที่มีประสบการณ์ด้าน การตลาดมาให้คำแนะนำ ควรจัดให้มีการประชุมสามาชิกเพื่อให้สามาชิกมีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็น รู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ เกิดความตระหนัก มีความรับผิดชอบและมีความผูกพันกับ กลุ่ม และสนับสนุนมีการรับสามาชิกเพิ่มเติม

การบริหารเงินทุน ส่วนราชการ/ธ.ก.ส. ส่งเสริมการลงทุน โดยจัดหาเงินกู้ ดอกเบี้ยต่ำ หรือลดดอกเบี้ยการกู้ยืมเงิน หรือ ลดค่าธรรมเนียมต่างๆ มีการระดมเงินจากภายนอกใน ให้มากขึ้น สำหรับห้างหุ้นส่วนสุรีรัช จำกัด เป็นธุรกิจ SMEs มีหน่วยงานสนับสนุนด้านการเงินได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สำนักงานส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมฯ และ ธ.ก.ส. ควรช่วย สนับสนุนการสร้างเครือข่ายขยายตลาดของกลุ่มนี้ เพื่อจะได้เกิดความมั่นใจในการได้รับชำระหนี้เงินกู้ ก็น ควรให้มีการบันทึกบัญชีการขายเป็นรายวันและทางด้านการเงิน/บัญชีต้องแยกการจัดทำบัญชี ออกเป็นของห้างหุ้นส่วนสุรีรัช จำกัด และของกลุ่ม ออกจากกันอย่างเด็ดขาด มิฉะนั้นกลุ่มอาจจะ ประสบกับความล้มเหลวได้

การบริหารวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือ เครื่องจักร ส่วนราชการ/ธ.ก.ส. ควร สนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีคุณภาพ และกลุ่มควรติดต่อประสานงานกับวิทยาลัย การอาชีพ เพื่อซื้อเชzmเครื่องจักร เพื่อให้เครื่องจักรมีการทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

การบริหารจัดการธุรกิจ ด้านการผลิต ควรส่งเสริมให้มีการปลูกวัตถุดินในชุมชน รวมทั้งเชื่อมโยงแหล่งวัตถุดินคุณภาพดีและราคาถูก ด้านการตลาดควรขยายตลาดภายนอกประเทศ มากกว่า ควรปรับปรุงห้องจำนำยสินค้าของกลุ่ม ควรมีที่ปรึกษาการบริหารงานมืออาชีพ และชกส. ควรสร้างเครือข่ายขยายตลาดสินค้าของกลุ่ม ขณะนี้ ได้จดทะเบียนห้างหุ้นส่วน

สุริรัช จำกัด เพื่อทำหน้าที่ด้านการตลาดในการจำหน่าย กลุ่มมีหน้าที่ผลิตเท่านั้น โดยจะต้องพิจารณาข้อดี ข้อเสีย ว่าคุ้มค่ากันหรือไม่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้ที่สนใจศึกษา การบริหารจัดการองค์กร บุคลากร เงินทุน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยี การบริหารจัดการ และข้อมูลข่าวสาร ของกลุ่มสตรีน้ำพริกปูรงรถสำนักงานบ้านญี่ปุ่น เพื่อนำไปใช้เป็นแบบอย่างการดำเนินถึงเรื่องต่อไปนี้

1. ในชุมชนหรือหมู่บ้านนั่ง ๆ ย่อมมีสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น ข้อดีและข้อจำกัดของแต่ละพื้นที่ย่อมแตกต่างกันไปด้วย หากจะนำตัวอย่างการพัฒนากลุ่ม ควรศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวด้วย
2. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ยังไม่ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดระบบของวัตถุดิบ การพัฒนาผลิต และการตลาด